УДК: 342.9

DOI: <https://doi.org/10.32366/2523-4269-2021-76-3-77-83> **Голобутовський Роман Зіновійович,**

доктор юридичних наук

(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро)ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4720-9189>**ПУБЛІЧНА СЛУЖБА СУДДІВ В УКРАЇНІ:
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ**

У статті розглянуто проблеми адміністративно-правового регулювання служби суддів в Україні. Досліджено законодавство про публічну службу в органах судової влади. На основі аналізу основних положень нормативно-правових актів, що регулюють організаційно-правові засади діяльності державної служби, з'ясовано зміст адміністративно-правового регулювання публічної служби суддів в Україні. Сформульовано висновки щодо сучасного стану адміністративно-правового регулювання публічної служби суддів в Україні. На підставі вказаних у роботі наукових положень запропоновано авторське визначення понять «публічна служба суддів» та «адміністративно-правове регулювання суддівської діяльності».

Ключові слова: суд; суддя; публічна служба; адміністративно-правове регулювання.

Постановка проблеми. Проведення в Україні судової реформи актуалізувало питання розвитку та становлення прозорої системи судової влади, яка набуває якісно нового значення в контексті відповідності національної системи судочинства європейським стандартам та нормам з метою повного, неупередженого, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина. Вирішення зазначених проблем безпосередньо залежить від адміністративно-правового регулювання та організації діяльності органів судової влади, оскільки цей механізм охоплює фундаментальні питання функціонування суду: призначення на посади професійних суддів, звільнення, притягнення до дисциплінарної або інших видів юридичної відповідальності, порядок здійснення ними професійних обов'язків визначаються Конституцією та законами України.

Актуальність проблеми обумовлено як соціальним значенням інституту публічної служби суддів, так і широким колом повноважень, які ними реалізуються задля забезпечення високого рівня функціонування органів судової влади. Сучасний стан адміністративно-правового регулювання характеризується низкою переваг та недоліків, які потребують оперативного усунення. Так, адміністративне законодавство про проходження служби в органах судової влади не охоплює всієї специфіки адміністративно-правових відносин, які виникають у процесі такої діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Окремі аспекти адміністративно-правового регулювання служби суддів досліджували такі вітчизняні та зарубіжні вчені, як І. Бойко, С. Бондар, А. Борко, В. Гомада, Д. Кіреєв, В. Коваль, Т. Кравцова, А. Куліш, В. Курило, О. Кучинська, В. Мащук, І. Михайловська, Р. Мельник, О. Музичук, Т. Наливайко, Г. Наконечна, С. Обрусна, П. Пилипчук, Д. Притика, А. Рибас, С. Резнікова, В. Рунова, О. Савченко, В. Синчук, О. Сушинський, О. Хотинська-Нор та ін. Однак, незважаючи на актуальність наукових досліджень у сфері адміністративно-правового регулювання служби в органах судової влади, варто зазначити, що деякі питання потребують подальшого наукового дослідження, враховуючи їх повну або часткову нерегульованість.

Зокрема, йдеться про проблеми розуміння сутності та особливостей адміністративно-правового статусу службовців в органах судової влади.

Формування цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження питань, пов'язаних з адміністративно-правовим регулюванням служби суддів в Україні для з'ясування сутності публічної служби в органах судової влади.

Виклад основного матеріалу. Служба суддів посідає особливе місце серед усіх видів службової діяльності, оскільки вона хоч і належить до публічної служби, має власні специфічні ознаки, обумовлені правовим статусом її суб'єктів – суддів. Дослідження правової природи служби суддів в Україні передбачає визначення її поняття та особливостей, які мають фундаментальний характер для подальших розробок у сфері служби в органах судової влади.

М. Пипяк зазначає, що від того, наскільки правильно й точно закріплені в законодавстві положення щодо діяльності судів, залежить їхня практична реалізація, тоді як відсутність вичерпних для розуміння законодавчих приписів, навпаки, спричиняє різне їхнє трактування, унаслідок цього порушується процес ефективного функціонування судової системи [10, с. 100]. З огляду на це дослідження адміністративно-правового регулювання служби суддів забезпечує можливість з'ясувати стан правового забезпечення здійснення ними своїх завдань та функцій. Насамперед варто розпочати з тлумачення поняття «адміністративно-правове регулювання».

Теоретики адміністративного права вважають, що адміністративно-правове регулювання характеризує спеціально-юридичний механізм впливу адміністративного права на поведінку і діяльність його адресатів [2, с. 317]. До того ж унаслідок адміністративно-правової регламентації визначаються та фіксуються правові орієнтири діяльності учасників адміністративно-правових відносин, спрямовані на досягнення фактичних завдань адміністративного права.

Учені-адміністративісти по-різному трактують зміст адміністративно-правового регулювання залежно від сфер суспільного життя. Так, В. Муцко визначає його як процес застосування державними органами влади спеціальних методів впливу на суспільні відносини з метою досягнення певного результату в конкретній сфері їх розвитку [8, с. 12]. На думку О. Минюк, адміністративно-правове регулювання слід розуміти як особливу форму управлінської діяльності, здійснювану за допомогою специфічної системи нормативно закріплених методів і засобів уповноваженими органами державної влади та саморегульованими інституціями, владні повноваження яких спрямовані на реалізацію регулюючого впливу суспільних відносин [7, с. 11]. Д. Андрєєва визначає його як упорядкований цілеспрямований вплив держави на суспільні відносини в галузі організації та функціонування молодіжної політики, що передбачає встановлення загальних правил і порядку здійснення певної політики [1, с. 12]. Л. Князька розглядає адміністративно-правове регулювання як засновану на адміністративно-правових нормах діяльність уповноважених державою суб'єктів публічного адміністрування з метою забезпечення прав громадян, що здійснюється адміністративними методами у визначених законодавством формах [5, с. 10]. С. Орехов вважає, що таке регулювання – це вплив адміністративно-правових засобів на діяльність, спрямовану на встановлення положень, норм та вимог для їх багаторазового використання з метою забезпечення упорядкованості в певній сфері виробництва та підвищення конкурентоспроможності продукції, робіт і послуг [9, с. 14]. Отже, адміністративно-правовий вплив варто розуміти як категорію, що розкриває особливості функціонування внутрішнього та зовнішнього аспектів такої діяльності, репрезентуючи при цьому особливості владно-розпорядчого, регулювального впливу учасників один на одного за допомогою сукупності взаємопов'язаних та взаємозалежних елементів.

На основі проаналізованих наукових положень слід зазначити, що в контексті нашого дослідження зміст адміністративно-правового регулювання суддівської діяльності полягає у здійсненні державно-владного, нормативно-організаційного, цілеспрямованого впливу

засобів на суспільні відносини, що виникають під час виконання судами покладених на них завдань, які реалізуються за допомогою комплексу адміністративно-правових норм.

Досліджуючи сутність адміністративно-правового регулювання служби суддів, доцільно наголосити на нормативних основах такої діяльності.

Законодавчу регламентацію статусу судді здійснено в Законі України «Про судоустрій та статус суддів», зокрема у ст. 52, відповідно до якої суддя займає штатну суддівську посаду в одному з судів України і здійснює правосуддя на професійній основі [14]. Особливістю правового статусу службовців апарату суду є те, що тільки вони залучені у процес реалізації правосуддя, починаючи від прийняття заяви і до видачі виконавчих документів. Під час підготовки процесуальних документів тільки службовці апарату суду стають суб'єктами процесуальних правовідносин, які несуть індивідуальну відповідальність. На службовців апарату суду покладено функції, пов'язані із забезпеченням відкритості та прозорості судового процесу [16, с. 148].

Основним законодавчим актом, який визначає загальні засади публічної служби суддів, є Конституція України [6], у якій закріплено принципи проходження служби суддями в Україні, визначено завдання та функції суддів, гарантії незалежності та недоторканності тощо. Водночас у Конституції України вміщені здебільшого норми, які узагальнено окреслюють засади проходження публічної служби суддями в Україні з посиланням на положення спеціального законодавства, яким проходження служби регламентується повністю.

Найбільш широко особливості служби в органах судової влади встановлені в Законі України «Про судоустрій та статус суддів» [14], у якому визначено елементи публічної служби суддів, а саме: вимоги та порядок відбору кандидата на посаду судді; порядок призначення на посаду судді; вимоги до посади професійного судді; функції та повноваження судді; межі відповідальності; соціальне та матеріально-побутове забезпечення; суддівське самоврядування; припинення повноважень судді тощо.

До актів адміністративно-правового забезпечення служби суддів в Україні належить і Закон України «Про запобігання корупції» [12]. Цим законом визначено види та порядок застосування заходів щодо запобігання та протидії корупції серед суддів усіх судів, а також вимоги, яких мають дотримуватися судді та інші службовці судового апарату для попередження корупції в судах.

Також до системи нормативно-правових актів у сфері публічної служби суддів можуть бути віднесені: Закон України «Про Конституційний Суд України» [13], у якому сформульовано завдання суддів Конституційного Суду, повноваження, вимоги до кандидата на цю посаду, порядок призначення суддів, строку повноважень, організаційного забезпечення діяльності суддів Конституційного Суду тощо; Закон України «Про Вищу раду правосуддя» [11], яким регламентовано порядок формування складу Вищої ради правосуддя, її повноваження та інші складники адміністративно-правового статусу ради.

Особливості публічної служби в органах судової влади визначені й у підзаконних нормативно-правових актах, зокрема в таких: Указі Президента України № 141/2015 «Про Положення про проведення відкритого конкурсу з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради юстиції»; Рішення Ради суддів України № 2 від 04.02.2016 «Щодо Порядку здійснення контролю за дотриманням законодавства щодо конфлікту інтересів в діяльності суддів» тощо.

Проаналізувавши нормативні основи публічної служби в судах, можна зробити висновок, що сьогодні законодавством майже не встановлено особливостей публічної служби в суді, особливих вимог до здібностей та рівня кваліфікації працівників апарату суду порівняно з іншими службовцями, а також не забезпечено перелік посад апарату суду, які необхідно відносити до публічної служби.

Наявність розгалуженої системи нормативно-правових актів потребує свого постійного вдосконалення, усунення недоліків та прогалин з метою створення умов для

підвищення ефективності та результативності службової діяльності в судах України. Аналізуючи чинну систему адміністративно-правового регулювання діяльності щодо забезпечення роботи органів судової системи, серед наявних прогалин і недоліків, які заважають ефективному здійсненню функцій з організації та забезпечення функціонування органів правосуддя України, більшість дослідників виділяють насамперед такі: недостатньо визначений правовий статус основних суб'єктів управлінської діяльності в судах загальної юрисдикції; знаходження фактично поза межами законодавчого регулювання питань фінансового та матеріально-технічного забезпечення судів; майже відсутнє визначення процедур і правил здійснення організаційної роботи у сфері забезпечення функціонування судочинства тощо [15, с. 68; 3, с. 210; 4, с. 117].

У процесі дослідження нормативних положень щодо публічної служби суддів варто звернути увагу на зміст адміністративно-правового регулювання такої діяльності в органах судової влади. Так, зміст – це основна мета такого регулювання, перелік її частин, що описується за допомогою адміністративно-правових норм. Об'єктом адміністративно-правового регулювання публічної служби в судах є суспільні відносини, які виникають під час функціонування судової влади, регулювання яких здійснюється завдяки адміністративно-правовим нормам. Предметом адміністративно-правового регулювання є адміністративна діяльність суддів щодо належного забезпечення правосуддя за допомогою засобів адміністративного права.

Наведеними вище законодавчими актами встановлено особливості проходження публічної служби в органах судової влади: проходження служби на посаді судді передбачає можливість призначення особи на цю посаду безстроково; наявність, окрім власне статусу судді, права на обрання на адміністративну посаду в суді, де особа проходить службу, або в органах суддівського самоврядування; служба суддів ґрунтується на поєднанні принципів незалежності, самостійності, недоторканності судді та об'єктивності, законності, справедливості; порядок призначення або обрання на посаду судді, проходження служби, її припинення, а також матеріальне та соціальне забезпечення судді, їх розмір чітко регламентований на рівні Конституції та законів і не може бути змінений в підзаконних або локальних нормативних актах [17, с. 62–63]. До того ж до її елементів можуть бути віднесені: звільнення судді з посади за віком, за станом здоров'я або з інших підстав, визначених у законодавстві, здійснюється в особливому порядку та зі збереженням деяких пільг і права на довічне грошове утримання; перебування судді та членів його сім'ї під особливим державним захистом.

Загалом у наукових джерелах сформувалася думка, що службова діяльність судді характеризується такими ознаками: вміщує систему однорідних процесуальних дій, що реалізуються для досягнення єдиного результату – здійснення правосуддя; її зміст складають лише визначені в законодавчих актах дії процесуального, організаційного та іншого характеру, які здійснюються суддею самостійно або у випадках, дозволених законодавством, за допомогою помічника судді, секретаря судового засідання або інших службовців апарату суду; може здійснюватися лише у спосіб та в порядку, визначеному в законодавстві України.

Висновки. Публічна служба суддів є складним державно-правовим та соціальним інститутом, який охоплює формування управлінських, процесуальних і соціально-психологічних основ діяльності службовців у судах; побудову та правовий опис ієрархії посад; виявлення, підбір, підготовку, розвиток, просування, оцінку, стимулювання та відповідальність публічних службовців. Тобто зазначена служба існує для того, щоб повноваження були виконані ефективно та конструктивно. Адміністративно-правове регулювання публічної служби відображає об'єктивні засади та нормативне закріплення правил та адміністративних процедур, які забезпечують порядок відбору, призначення, проходження та припинення публічної служби суддями.

Публічна служба суддів є цілісною системою, що має власний зміст та структуру, характерні елементи, особливості. Проходження публічної служби в судах є центральним

субінститутом публічної служби в суді, який включає правову, організаційно-управлінську та процедурну складові.

На основі проведеного дослідження пропонуємо розглядати публічну службу суддів як особливий різновид публічної служби, суб'єктами якої є професійні судді, які обираються або призначаються у визначеному Конституцією та законами України порядку, які проходять публічну службу в органах судової влади – судах. Проходження публічної служби суддями пов'язане з реалізацією специфічної за своїм значенням та змістом функції – здійснення правосуддя.

Список використаних джерел

1. Андреева Д. Є. Адміністративно-правове регулювання в галузі молодіжної політики в Україні: організаційно-правові аспекти : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Нац. ун-т держ. податк. служби України. Ірпін, 2009. 18 с.
2. Галунько В. В. Адміністративне право України : підручник : у 2-х т. / В. В. Галунько, В. І. Олефір, С. О. Короед та ін. Херсон : ХМД, 2013. Т. 1. 396 с.
3. Дудченко О. Ю. Щодо адміністративних повноважень голови суду. *Публічне право*. 2013. № 2. С. 205–212.
4. Іващук А. А. Адміністративно-правове забезпечення судової влади в Україні : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Науково-дослідний інститут публічного права. Київ, 2017. 446 с.
5. Князька Л. А. Адміністративно-правове регулювання в галузі соціального захисту населення : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Акад. упр. М-ва внутр. справ. К., 2010. 20 с.
6. Конституція України від 28.06.1996. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141 (зі змінами, внесеними Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» від 02.06.2016. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 28. Ст. 532).
7. Минюк О. Ю. Адміністративно-правове регулювання біржової діяльності в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Нац. ун-т держ. податк. служби України. Ірпін, 2010. 20 с.
8. Муцко В. Ф. Адміністративно-правове регулювання безпеки дорожнього руху в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. К., 2011. 18 с.
9. Орехов С. М. Адміністративно-правове регулювання в галузі стандартизації, якості продукції, метрології і сертифікації : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Міжрегіон. акад. упр. персоналом. К., 2011. 20 с.
10. Пипяк М. І. Адміністративний суд у системі органів державної влади : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Львів, 2016. 191 с.
11. Про Вищу раду правосуддя : Закон України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII (зі змінами і допов.). *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 7–8. Ст. 50.
12. Про запобігання корупції : Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII (зі змінами і допов.). *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 49. Ст. 2056.
13. Про Конституційний Суд України : Закон України від 13 липня 2017 року № 2136-VIII (зі змінами і допов.). *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 35. Ст. 376.
14. Про судоустрій та статус суддів : Закон України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII (зі змінами і допов.). *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 31. Ст. 545.
15. Прошута І. Д. Адміністративно-правове забезпечення діяльності місцевих загальних судів в Україні. *Право і безпека*. 2014. № 4 (55). С. 64–70.
16. Шевченко А. Правовий статус державного службовця в судовій системі. *Актуальні проблеми правознавства*. 2019. № 4 (20). С. 147–151.
17. Шпенюк Д. Ю. Адміністративно-правова природа служби суддів в Україні. *Наше право*. 2014. № 11. С. 60–64.

References

1. Andriieva, D. Ye. (2009). Administrativno-pravove rehulivannia v haluzi molodizhnoi polityky v Ukraini: orhanizatsiino-pravovi aspekty [Administrative and legal regulation in the field of youth policy in Ukraine: organizational and legal aspects] : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07. Nats. un-terzh. podatk. sluzhby Ukrainy. Irpin, 18 s. [in Ukrainian].

2. Halunko, V. V. (2013). *Administrativne pravo Ukrainy : pidruchnyk : u 2-kh t. [Administrative Law of Ukraine : textbook : in 2 volumes]* / V. V. Halunko, V. I. Olefir, S. O. Koroied ta in. Kherson : KhMD. T. 1. 396 s. [in Ukrainian].
3. Dudchenko, O. Yu. (2013). *Shchodo administrativnykh povnovazhen holovy sudu. Publichne pravo [Regarding the administrative powers of the chairman of the court. Public law]*. № 2. S. 205–212 [in Ukrainian].
4. Ivashchuk, A. A. (2017). *Administrativno-pravove zabezpechennia sudovoi vlady v Ukraini [Administrative and legal support of the judiciary in Ukraine]* : dys. ... d-ra yuryd. nauk : 12.00.07 / Naukovo-doslidnyi instytut publichnoho prava. Kyiv. 446 s. [in Ukrainian].
5. Kniazka, L. A. (2010). *Administrativno-pravove rehuliuвання v haluzi sotsialnoho zakhystu naselennia [Administrative and legal regulation in the field of social protection]* : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07 / Akad. upr. M-va vnutr. sprav. K., 20 s. [in Ukrainian].
6. Konstytutsiia Ukrainy vid 28.06.1996. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy [The Constitution of Ukraine dated 28.06.1996. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine]*. 1996. № 30. St. 141 (zi zminamy, vnesenymy Zakonom Ukrainy «Pro vnesennia zmin do Konstytutsii Ukrainy (shchodo pravosudiva)» vid 02.06.2016. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2016. № 28. St. 532) [in Ukrainian].
7. Myniuk, O. Yu. (2010). *Administrativno-pravove rehuliuвання birzhovoi diialnosti v Ukraini [Administrative and legal regulation of exchange activity in Ukraine]* : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07 / Nats. un-t derzh. podatk. sluzhby Ukrainy. Irpin. 20 s. [in Ukrainian].
8. Mutsko, V. F. (2011). *Administrativno-pravove rehuliuвання bezpeky dorozhnogo rukhu v Ukraini [Administrative and legal regulation of road safety in Ukraine]* : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07. K. 18 s. [in Ukrainian].
9. Oriekhov, S. M. (2011). *Administrativno-pravove rehuliuвання v haluzi standartyzatsii, yakosti produktsii, metrolohii i sertyfikatsii [Administrative and legal regulation in the field of standardization, product quality, metrology and certification]* : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07 / Mizhrehion. akad. upr. personalom. K. 20 s. [in Ukrainian].
10. Pypiak, M. I. (2016). *Administrativnyi sud u systemi orhaniv derzhavnoi vlady [Administrative court in the system of public authorities]* : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07. Lviv. 191 s. [in Ukrainian].
11. Pro Vyshchu radu pravosudiva : Zakon Ukrainy vid 21 hrudnia 2016 roku № 1798-VIII (zi zminamy i dopov.) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. [On the High Council of Justice : Law of Ukraine of December 21, 2016 № 1798-VIII (with changes and supplement). *Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*]. 2017. № 7–8. St. 50 [in Ukrainian].
12. Pro zapobihannia koruptsii : Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnia 2014 roku № 1700-VII (zi zminamy i dopov.) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy* [On Prevention of Corruption : Law of Ukraine of October 14, 2014 № 1700-VII (with changes and supplement). *Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*]. 2014. № 49. St. 2056 [in Ukrainian].
13. Pro Konstytutsiinyi Sud Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 13 lypnia 2017 roku № 2136-VIII (zi zminamy i dopov.) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy* [About the Constitutional Court of Ukraine : Law of Ukraine of July 13, 2017 № 2136-VIII (with changes and supplement). *Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*]. 2017. № 35. St. 376 [in Ukrainian].
14. Pro sudoustrii ta status suddiv : Zakon Ukrainy vid 2 chervnia 2016 roku № 1402-VIII (zi zminamy i dopov.) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy* [On the judiciary and the status of judges : Law of Ukraine of June 2, 2016 № 1402-VIII (with changes and supplement). *Information on the Verkhovna Rada of Ukraine*]. 2016. № 31. St. 545 [in Ukrainian].
15. Proshutia, I. D. (2014). *Administrativno-pravove zabezpechennia diialnosti mistsevykh zahalnykh sudiv v Ukraini. Pravo i bezpeka [Administrative and legal support of local general courts in Ukraine. Law and security]*. № 4 (55). S. 64–70 [in Ukrainian].
16. Shevchenko, A. (2019). *Pravovyi status derzhavnogo sluzhbovtisia v sudovii systemi. Aktualni problemy pravoznavstva [Legal status of a civil servant in the judiciary. Actual problems of jurisprudence]*. № 4 (20). S. 147–151 [in Ukrainian].
17. Shpenov, D. Iu. (2014). *Administrativno-pravova pryroda sluzhby suddiv v Ukraini. Nashe pravo [Administrative and legal nature of the service of judges in Ukraine. Our right]*. № 11. S. 60–64 [in Ukrainian].

Holobutovskyi Roman,

Doctor of Law

(Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs, Dnipro)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4720-9189>

PUBLIC SERVICE OF JUDGES IN UKRAINE: ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION

The article examines the problems of administrative and legal regulation of the service of judges in Ukraine. The legislation on public service in the judiciary has been studied. It is determined that public service in the judicial bodies of Ukraine is a complex state-legal and social institution, which covers the formation of administrative, procedural and socio-psychological foundations of employees in the courts; construction and legal description of the hierarchy of positions; identification, selection, training, development, promotion, evaluation, promotion and responsibility of public servants. That is, this service exists in order to exercise the powers of an employee in court in a constructive and effective methods. Based on the analysis of the main provisions of regulations governing the organizational and legal framework of the civil service, the content of administrative and legal regulation of the public service of judges in Ukraine is clarified. It is determined that despite the legislative consolidation of the order of service in the judiciary, today remains unresolved a number of problematic issues, which include the following: features of public service in court, special requirements for skills and qualifications of court staff compared to other employees, and there is also no list of positions of the court staff that must be attributed to the public service. The author's definition of the term «administrative and legal regulation of judicial activity» is formulated. It is proposed to understand the activity of the state, which consists in the implementation of state-authoritative, normative-organizational, purposeful influence of funds on public relations, arising during the performance of courts assigned to them, which are implemented through a set of administrative law. Conclusions on the current state of administrative and legal regulation of the public service of judges in Ukraine have been formed. It is determined that the conduct of public service by judges is associated with the implementation of a specific in its meaning and content function - the administration of justice. Administrative and legal regulation of the public service reflects the objective principles and normative enshrinement of rules and administrative procedures that ensure the procedure for selection, appointment, passage and termination of public service by judges. Further scientific investigations require the status of judges' implementation of administrative and legal status.

Key words: court; judge; public service; administrative and legal regulation.

Надіслано до редколегії 01.06.2021

Рекомендовано до публікації 08.06.2021